

Sygn. akt. **VII K 223/14**

1 Ds. 251/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny w L. w składzie:

Przewodnicząca: S. A. K.

Protokolant: Piotr Tyrka

po rozpoznaniu dnia 23.09.2014 r.

sprawy karnej B. S.

syna H. i G. z d. S.

ur. (...) w B.

Oskarżonego o to, że:

I. W dniu 28 lutego 2014 roku we Wleniu na ul. (...), powiatu (...), kierował samochodem osobowym marki B. nr rej. (...), po drodze publicznej pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za wyjątkiem samochodów ciężarowych i samochodów ciężarowych z przyczepami na okres 10 lat sygn. akt II K 765/09 z dnia 2 grudnia 2009 roku,

tj. o czyn z art. 244 k.k.

II. w dniu 14 kwietnia 2014 roku we Wleniu na ul. (...), powiatu (...), kierował samochodem osobowym marki B. nr rej. (...), po drodze publicznej, pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za wyjątkiem samochodów ciężarowych i samochodów ciężarowych z przyczepami na okres 10 lat sygn. akt II K 765/09 z dnia 2 grudnia 2009 roku,

tj. o czyn z art. 244 k.k.

1. Oskarżonego B. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku, ustalając, że wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śl. w sprawie II K 765/09 wydano w dniu 08.12.2009 r., tj. czynów stanowiących występki z art. 244 k.k., przy przyjęciu działania w warunkach ciągu przestępstw, i za to na podstawie art. 244 k.k. w związku z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego koszty sądowe w kwocie 90 zł na rzecz Skarbu Państwa i wymierza mu opłatę w wysokości 180 zł.

Sygn. akt **VII K 223/14**

UZASADNIENIE

Oskarżony B. S. jest 32 – letnim mieszkańcem miejscowości W., powiat (...). Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie sygn. akt II K 765/09 wobec oskarżonego orzeczono na okres 10 lat zakaz

prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za wyjątkiem samochodów ciężarowych i samochodów ciężarowych z przyczepami.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego B. S. – k. 27, odpis wyroku – k.20)

W dniu 28 lutego 2014 r. we Wleniu na ul. (...) oskarżony B. S. kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki B. nr rej. (...). Został zatrzymany przez patrol Policji i Straży Miejskiej, a następnie poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wykazało, że oskarżony był trzeźwy.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego B. S. – k. 27, k.49, protokół użycia alkosensora - k.2)

W dniu 14 kwietnia 2014 r. we Wleniu na ul. (...) oskarżony B. S. ponownie kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki B. nr rej. (...).

(dowód: płyta CD – k.8, protokół z odtworzenia utrwalonych zapisów – k.9-10, dokumentacja fotograficzna – k.11-19, wyjaśnienia oskarżonego B. S. – k. 27, k.49-49v)

Oskarżony B. S. był wielokrotnie karany sędownie za czyny z art. 244 k.k. oraz z art. 190 § 1 k.k. i z art. 178 a § 1 k.k.

(dowód: informacja z Krajowego Rejestru Karnego - k.30-31, odpis wyroku – k.48).

Oskarżony B. S. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że prowadzi we Wleniu warsztat samochodowy, w którym w dniu 28 lutego 2014 r. naprawiał zakupiony przez matkę samochód. Ponieważ nie posiada placu manewrowego, aby sprawdzić hamulce, musiał przejechać drogą osiedlową. Nie przyznał się do popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów. Przed Sądem oskarżony przyznał się do popełnienia obu z zarzucanych mu czynów. Odnośnie pierwszego wyjaśnił, że został zatrzymany przez funkcjonariuszy ze złośliwości podczas przedstawiania samochodu z miejsca na miejsce. Odnośnie drugiego czynu wyjaśnił, że jechał zatankować samochód, ponieważ chętni do zakupu auta zamierzali odbyć jazdę próbną.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego B. S. przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Odnośnie pierwszego z zarzucanych mu czynów znajdują one potwierdzenie w protokole użycia alkosensora. Fakt prowadzenia pojazdu po drodze publicznej w dniu 14 kwietnia 2014 r. znajduje potwierdzenie w dowodach w postaci zapisu monitoringu, protokole odtworzenia tegoż zapisu, jak i dokumentacji fotograficznej. Dowodów z dokumentów zgromadzonych w sprawie w postaci protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego, danych o karalności, odpisów wyroków, zapisów na płycie CD, protokołu z odtworzenia utrwalonych zapisów oraz dokumentacji fotograficznej nie sposób kwestionować. Tym bardziej, iż nie czynił tego oskarżony. B. S. zarzucono popełnienie dwóch występów z art. 244 k.k. Analiza materiału dowodowego pozwoliła na przyjęcie, iż dopuścił się zarzucanych mu czynów. B. S. bowiem w dniu 28 lutego 2014 r. we Wleniu na ul. (...) w powiecie (...) kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki B. nr rej. (...) oraz w dniu 14 kwietnia 2014 r. we Wleniu na ul. (...) w powiecie (...) ponownie kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki B. nr rej. (...). Nie zastosował się zatem do środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za wyjątkiem samochodów ciężarowych i samochodów ciężarowych z przyczepami na okres 10 lat, orzeczonego w wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie sygn. akt II K 765/09. Sąd ustalił, że wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim w sprawie sygn. akt II K 765/09 został wydany w dniu 8 grudnia 2009 r. W tej części zmienił zatem opis zarzucanych oskarżonemu czynów. Z uwagi na popełnienie w podobny sposób czynów z art. 244 k.k. w krótkim odstępie czasu, Sąd uznał je za popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.

Jako okoliczność łagodzącą w stosunku do oskarżonego B. S. Sąd uznał brak ujemnych następstw popełnionych przez niego czynów.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez B. S. czynów, polegających na naruszeniu dobra, jakim jest wymiar sprawiedliwości oraz jego wcześniejszą wielokrotną karalność.

Oskarżony B. S., jak sam przyznał, miał świadomość, że obowiązuje go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, za wyjątkiem ciężarowych i samochodów ciężarowych z przyczepami. Mimo to, w sposób wyjątkowo rażąco i celowy zlekceważył obowiązujące normy prawne. Podnoszone przez oskarżonego argumenty, iż po drodze publicznej poruszał się tylko, celem sprawdzenia hamulców nie zasługują na uwzględnienie. Mając bowiem świadomość obowiązującego zakazu, decydując się na naprawę samochodu, winien tak zorganizować pracę, by móc dokonać sprawdzenia hamulców poza drogą publiczną, bądź też na drodze publicznej przez osobę posiadającą uprawnienia. Podobnie winien postąpić w sytuacji konieczności zatankowania samochodu. Sąd uznał zatem, iż karą najbardziej adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez B. S. czynu będzie kara ośmiu miesięcy pozbawienia wolności. Kara pozbawienia wolności, w przekonaniu Sądu, spełni wobec B. S. cele prewencyjne i represyjne, przekonując go, iż złamanie prawa nie jest bezkarne. Uświadomi mu naganność jego postępowania, nieuchronność i surowość sankcji karnych w przypadku popełnienia przestępstwa, a także nieopłacalność tego typu zachowania w przyszłości. Zdaniem Sądu wymierzona kara wywoła odpowiedni oddźwięk społeczny i przekona o konieczności bezwzględnego podporządkowania się orzeczeniom sądowym. Analizując wszystkie okoliczności sprawy, Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie wobec oskarżonego B. S. nie zachodzą przesłanki dla zastosowania środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby. Zdaniem Sądu oskarżony jest sprawcą wyjątkowo niepoprawnym, lekceważącym podstawowe normy prawne, dla którego przestrogi nie stanowiło prawomocne siedmiokrotne skazanie za podobne czyny w okresie ostatnich pięciu lat. Na jego postawę nie wpłynęła potencjalna możliwość zarządzenia wykonania warunkowo zawieszonych na okres próby kar pozbawienia wolności, w tym w trzech sprawach, gdzie zastosowano dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary na podst. art. 152 § 1 k.k.w. (m.in. po wcześniejszym zarządzeniu wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności bądź odwołaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia). Brak jest zatem podstaw do postawienia mu pozytywnej prognozy kryminologicznej. Znamiennym dla stosunku oskarżonego do wymiaru sprawiedliwości było jego zachowanie podczas rozprawy (k.49v), kiedy „kpiną” nazwał ujawnienie wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Lubaniu w sprawie sygn. akt VII K 118/14.

Mając na względzie fakt, że oskarżony B. S. osiąga stały dochód w wysokości około 2000 zł miesięcznie, Sąd orzekł wobec niego obowiązek uiszczenia kosztów sądowych w kwocie 90,00 zł i wymierzył mu opłatę w wysokości 180,00 zł.